

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE (EU) 2015/1480

ze dne 28. srpna 2015,

kterou se mění několik příloh směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES a 2008/50/ES, kterými se stanoví pravidla pro referenční metody, ověřování údajů a umístění míst odběru vzorků při posuzování kvality vnějšího ovzduší

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 15 uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu⁽²⁾, a zejména na čl. 28 odst. 1 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 4 odst. 15 směrnice 2004/107/ES ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009⁽³⁾ je Evropská komise zmocněna ke změně některých ustanovení v přílohách IV a V.
- (2) Příloha IV směrnice 2004/107/ES stanoví cíle týkající se kvality údajů, které je nutné aktualizovat v zájmu dosažení lepší srozumitelnosti.
- (3) Příloha V směrnice 2004/107/ES stanoví referenční metody pro posuzování koncentrací a tyto metody by se měly aktualizovat za účelem zohlednění vývoje příslušných norem.
- (4) V souladu s čl. 28 odst. 1 směrnice 2008/50/ES je Komise zmocněna ke změně některých ustanovení příloh I, III, VI a IX.
- (5) Oddíl C přílohy I směrnice 2008/50/ES stanoví kritéria pro zajištění kvality při posuzování kvality vnějšího ovzduší, která je nutné objasnit a doplnit s přihlédnutím k programům pro zajištění kvality organizovaným Společným výzkumným střediskem Evropské komise, a zavádí povinnost přezkumu systému kontroly kvality pro zajištění trvalé přesnosti monitorovacích přístrojů.
- (6) Oddíly C a D přílohy III směrnice 2008/50/ES stanoví kritéria pro rozmístění míst odběru vzorků, která je nutné objasnit a doplnit na základě zkušeností získaných při provádění směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES – Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část druhá (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109).

- (7) Oddíl A přílohy VI směrnice 2008/50/ES stanoví referenční metody měření některých znečišťujících látek, které je nutné upravit s ohledem na zkušenosti získané při provádění směrnice a s ohledem na nejnovější normy pro odběr vzorků a měření částic.
- (8) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ⁽¹⁾ ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva.
- (9) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro kvalitu vnějšího ovzduší,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Přílohy IV a V směrnice 2004/107/ES se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

Článek 2

Přílohy I, III, VI a IX směrnice 2008/50/ES se mění v souladu s přílohou II této směrnice.

Článek 3

Ustanovení této směrnice je třeba chápat v souvislosti s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽²⁾ kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, zejména pokud jde o akreditaci subjektů posuzování shody, a nezakládají žádnou odchylku či výjimku z výše uvedeného nařízení.

Článek 4

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2016. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

Článek 6

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 28. srpna 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Směrnice 2004/107/ES se mění takto:

1) Oddíl I přílohy IV se mění takto:

a) tabulka se nahrazuje tímto:

	„Benzo(a)pyren	Arsen, kadmium a nikl	Polycyklické aroma- tické uhlovodíky, kromě benzo(a) pyrenu, celková koncentrace plynné rtuti	Celková depozice
— Nejistota měření				
Stacionární a orientační měření	50 %	40 %	50 %	70 %
Modelování	60 %	60 %	60 %	60 %
— Minimální množství zazname- naných údajů	90 %	90 %	90 %	90 %
— Minimální časové pokrytí				
Stacionární měření ⁽¹⁾	33 %	50 %		
Orientační měření ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 %	14 %	14 %	33 %

⁽¹⁾ Rozloženo během celého roku tak, aby hodnoty byly reprezentativní pro různé klimatické a antropogenní činnosti.

⁽²⁾ Orientační měření jsou měření prováděná s omezenou pravidelností, avšak splňující ostatní cíle týkající se kvality údajů;

b) ve třetím odstavci se zrušuje následující věta:

„Odběr vzorků po dobu 24 hodin lze rovněž doporučit pro měření koncentrací arsenu, kadmia a niklu.“;

c) za třetí odstavec se vkládá následující věta:

„Pravidla z předchozího odstavce o odebírání individuálních vzorků platí také pro arsen, kadmium, nikl a celkovou koncentraci plynné rtuti. Odběr podvzorků z filtrů PM₁₀ u kovů pro následnou analýzu je navíc dovolen za předpokladu, že existují důkazy, že podvzorek reprezentuje celek a při porovnání s příslušnými cíli pro kvalitu údajů není citlivost detekce ohrožena. Týdenní odběry vzorků pro kovy v PM₁₀ jsou povoleny jako alternativa ke každodenním odběrům vzorků za předpokladu, že charakteristiky sběru nejsou ohroženy.“

2) Oddíly I až IV přílohy V se nahrazují tímto:

„I. Referenční metoda odběru vzorků a analýzy arsenu, kadmia a niklu ve vnějším ovzduší

Referenční metoda odběru vzorků arsenu, kadmia a niklu ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 12341:2014. Referenční metoda pro měření arsenu, kadmia a niklu ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 14902:2005 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení Pb, Cd, As a Ni ve frakci PM₁₀ aerosolových částic“.

Členský stát může rovněž používat jiné metody, u nichž je schopen prokázat, že poskytují výsledky rovnocenné výše uvedené metodě.

II. Referenční metoda odběru vzorků a analýzy polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší

Referenční metoda odběru vzorků polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 12341:2014. Referenční metoda měření koncentrace benzo(a)pyrenu ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 15549:2008 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení koncentrace benzo(a)pyrenu ve vnějším ovzduší“. Dokud není k dispozici standardní metoda schválení CEN pro další polycyklické aromatické uhlovodíky uvedené v čl. 4 odst. 8, mohou členské státy používat metody podle vlastních norem nebo norem ISO, jako například normu ISO 12884.

Členský stát může rovněž používat jinou metodu, u které je schopen prokázat, že poskytuje výsledky rovnocenné výše uvedené metodě.

III. Referenční metoda odběru vzorků a analýzy rtuti ve vnějším ovzduší

Referenční metoda pro měření celkových koncentrací plynné rtuti ve vnějším ovzduší je popsána v normě EN 15852:2010 „Kvalita venkovního ovzduší – Normovaná metoda pro stanovení celkové plynné rtuti“.

Členský stát může rovněž používat jinou metodu, u které je schopen prokázat, že poskytuje výsledky rovnocenné výše uvedené metodě.

IV. Referenční metoda odběru vzorků a analýzy depozice arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků

Referenční metoda odběru vzorků deponovaného arsenu, kadmia a niklu je popsána v normě EN 15841:2009 „Kvalita venkovního ovzduší – Normovaná metoda pro stanovení arsenu, kadmia, olova a niklu v atmosférické depozici“.

Referenční metoda pro měření celkové depozice rtuti je popsána v normě EN 15853:2010 „Kvalita venkovního ovzduší – Normovaná metoda pro stanovení depozice rtuti“.

Referenční metoda pro stanovení depozita benzo(a)pyrenu a dalších polycyklických uhlovodíků uvedená v čl. 4 odst. 8 je popsána v normě EN 15980:2011 „Kvalita ovzduší. Stanovení depozice benzo[a]anthracenu, benzo[b]fluoranthenu, benzo[j]fluoranthenu, benzo[k]fluoranthenu, benzo[a]pyrenu, dibenz[a,h]anthracenu a indeno[1,2,3-cd]pyrenu“.

PŘÍLOHA II

Směrnice 2008/50/ES se mění takto:

1) Oddíl C přílohy I se nahrazuje tímto:

„C. Zajištění kvality při posuzování kvality vnějšího ovzduší: Ověřování údajů

1. Aby byla zajištěna přesnost měření a splnění cílů kvality údajů stanovených v oddíle A, zajistí příslušné orgány a subjekty určené podle článku 3:
 - i) aby veškerá měření uskutečněná v souvislosti s posuzováním kvality vnějšího ovzduší podle článků 6 a 9 byla zpětně vysledovatelná v souladu s požadavky uvedenými v harmonizované normě pro zkušební a kalibrační laboratoře;
 - ii) aby instituce provozující sítě a jednotlivé stanice vytvořily systém zajištění a kontroly kvality, jenž stanoví pravidelnou údržbou za účelem zajištění trvalé přesnosti měřicích přístrojů. Systém kvality přezkoumává podle potřeby a minimálně jednou za pět let příslušná národní referenční laboratoř;
 - iii) aby byl pro zpracování údajů a podávání zpráv zaveden postup pro zajištění kvality a kontrolu kvality a aby se instituce jmenované pro tento úkol aktivně účastnily příslušných programů pro zajištění kvality na úrovni celé Unie;
 - iv) aby byly národní referenční laboratoře jmenovány příslušným orgánem nebo subjektem podle článku 3 a aby byly akreditovány pro referenční metody uvedené v příloze VI alespoň u těch znečišťujících látek, u kterých jsou hodnoty koncentrace nad dolní mez posuzování podle příslušné harmonizované normy pro zkušební a kalibrační laboratoře, na niž byl zveřejněn odkaz v Úředním věstníku Evropské unie podle čl. 2 odst. 9 nařízení (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem. Tyto laboratoře jsou na území členských států odpovědné za koordinaci programů Unie pro zajištění kvality organizovaných Společným výzkumným střediskem Komise a na vnitrostátní úrovni jsou odpovědné také za koordinaci odpovídajícího využití referenčních metod a prokazování rovnocennosti nereferenčních metod. Akreditace národních referenčních laboratoří, které organizují vzájemné srovnání na vnitrostátní úrovni, by také měla probíhat podle příslušné harmonizované normy pro zkoušky odborné způsobilosti;
 - v) aby se národní referenční laboratoře alespoň jednou za tři roky účastnily programů Unie týkajících se zajištění kvality, které organizuje Společné výzkumné středisko Komise. Pokud budou výsledky takové účasti neuspokojivé, pak by národní laboratoře měly svou další účast ve srovnávání prokázat uspokojivá nápravná opatření a Společnému výzkumnému středisku Komise následně poskytnout zprávu.
 - vi) aby národní referenční laboratoře podporovaly práci Evropské sítě národních referenčních laboratoří, kterou zřídila Komise.
2. Všechny oznamované údaje podle článku 27 se považují za platné kromě údajů označených za prozatímní.“

2) Příloha III se mění takto:

a) Oddíl C se mění takto:

i) První a druhá odrážka odstavce 1 se nahrazují tímto:

„— proudění vzduchu kolem vstupního otvoru odběrové sondy by nemělo být omezeno (celkově volný by měl být oblouk o velikosti nejméně 270° nebo 180° pro místa odběru v linii obytné zástavby) a v blízkosti vstupního otvoru nesmějí být žádné překážky ovlivňující proudění vzduchu (měřicí sonda musí být zpravidla vzdálena několik metrů od budov, balkonů, stromů a jiných překážek a minimálně 0,5 m od nejbližší budovy v případě míst odběru vzorků reprezentujících kvalitu ovzduší v linii obytné zástavby),

- obecně by měl být vstupní otvor odběrové sondy umístěn ve výšce mezi 1,5 m (dýchací zóna) a 4 m nad zemí. Vyšší umístění může být rovněž vhodné, je-li stanice reprezentativní pro velkou oblast a jakékoli odchylky jsou řádně zdokumentovány.“

ii) pátá odrážka odstavce 1 se nahrazuje tímto:

- „— pro všechny znečišťující látky jsou odběrové sondy zaměřené na dopravu nejméně 25 m od okraje velkých křižovatek a nejvýše 10 m od okraje vozovky. Za ‚velkou křižovatkou‘ se zde považuje křižovatka, která naruší plynulost dopravy a kde vznikají emise odlišné od ostatních částí silnice (způsob jízdy stop&go).“

iii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

- „Jakékoli odchýlení se od kritérií uvedených v tomto oddíle je nutné řádně zdokumentovat prostřednictvím postupů, které jsou popsány v oddíle D.“

b) Oddíl D se nahrazuje tímto:

„D. Dokumentace a přezkoumání výběru míst

Príslušný orgán odpovědný za posouzení kvality ovzduší plně dokumentuje postupy výběru míst pro všechny zóny a aglomerace a zaznamenává informace, které dokládají koncept sítě a výběr umístění všech monitorovacích míst. Dokumentace zahrnuje fotografie okolí v hlavních světových stranách monitorovacích míst a podrobné mapy. Pokud se v zóně nebo aglomeraci použijí doplňkové metody, musí dokumentace obsahovat také podrobné informace o těchto metodách a informace o plnění kritérií uvedených v čl. 7 odst. 3. Dokumentace se aktualizuje podle potřeby a alespoň každých 5 let se přezkoumává, aby bylo zajištěno, že výběrová kritéria, koncept sítě a monitorovací místa jsou i nadále platná a optimální. Dokumentace se Komisi poskytne do tří měsíců od vyžádání.“

3) Příloha VI se mění takto:

a) Oddíl A se nahrazuje tímto:

„A. Referenční metody posuzování koncentrací oxidu siřičitého, oxidu dusičitého a oxidů dusíku, částic (PM₁₀ a PM_{2,5}), olova, benzenu, oxidu uhelnatého a ozonu

1. Referenční metoda měření oxidu siřičitého

Referenční metoda měření oxidu siřičitého je popsána v normě EN 14212:2012 ‚Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu siřičitého ultrafialovou fluorescencí‘.

2. Referenční metoda měření oxidu dusičitého a oxidů dusíku

Referenční metoda měření oxidu dusičitého a oxidů dusíku je popsána v normě EN14211:2012 ‚Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu dusičitého a oxidů dusnatého chemiluminiscencí‘.

3. Referenční metoda pro odběr vzorků a měření olova – nemění se

4. Referenční metoda pro odběr vzorků a měření PM₁₀

Referenční metoda odběru vzorků a měření PM₁₀ je popsána v normě EN 12341:2014 ‚Kvalita ovzduší – Referenční gravimetrická metoda stanovení hmotnostní koncentrace frakcí aerosolových částic PM₁₀ a PM_{2,5}‘.

5. Referenční metoda pro odběr vzorků a měření PM_{2,5}

Referenční metoda odběru vzorků a měření PM_{2,5} je popsána v normě EN 12341:2014 ‚Kvalita ovzduší – Referenční gravimetrická metoda stanovení hmotnostní koncentrace frakcí aerosolových částic PM₁₀ a PM_{2,5}‘.

6. Referenční metoda pro odběr vzorků a měření benzenu – nemění se

7. Referenční metoda měření oxidu uhelnatého

Referenční metoda měření oxidu uhelnatého je popsána v normě EN 14626:2012 „Kvalita ovzduší – Normovaná metoda stanovení oxidu uhelnatého nedisperzní infračervenou spektrometrií“.

8. Referenční metoda měření ozonu

Referenční metoda měření ozonu je popsána v publikaci EN 14625:2012 „Kvalita ovzduší — Normovaná metoda stanovení ozonu ultrafialovou spektrometrií“.

b) Oddíl D se zrušuje;

c) Oddíl E se nahrazuje tímto:

„Při prokazování, že zařízení splňuje provozní požadavky referenčních metod uvedených na seznamu v oddíle A této přílohy, příslušné orgány a subjekty určené podle článku 3 přijímají zkušební protokoly vystavené v jiných členských státech za předpokladu, že zkušební laboratoře jsou akreditované podle příslušné harmonizované normy pro zkušební a kalibrační laboratoře.“

Detailní zkušební protokoly a všechny výsledky zkoušek jsou zpřístupněny dalším příslušným orgánům nebo jejich určeným subjektům. Zkušební protokoly musí prokázat, že zařízení splňuje všechny provozní požadavky včetně případů, kdy se některé místní podmínky nebo podmínky okolního prostředí v daném členském státě liší a jsou mimo rámec podmínek, pro které již zařízení bylo v jiném členském státě zkoušeno a typově schváleno.“

4) Oddíl A přílohy IX se nahrazuje tímto:

„A. Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární kontinuální měření koncentrací ozonu

Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární kontinuální měření pro posouzení dodržování cílových hodnot, dlouhodobých cílů a informativních a varovných prahových hodnot v případech, kdy je toto měření jediným zdrojem informací.

Počet obyvatel (× 1 000)	Aglomerace ⁽¹⁾	Jiné zóny ⁽¹⁾	Venkovské pozadí
< 250		1	1 stanice/50 000 km ² jako průměrná hustota pro všechny zóny na území státu ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	Jedna další stanice na každé 2 miliony obyvatel	Jedna další stanice na každé 2 miliony obyvatel	

⁽¹⁾ Alespoň jedna stanice v oblastech, kde může dojít k expozici obyvatelstva nejvyšším koncentracím ozonu. V aglomeracích je nejméně 50 % stanic umístěno v předměstských oblastech.

⁽²⁾ Pro členitý terén se doporučuje 1 stanice na 25 000 km².“